

KRONOLÓGIA 1914–1939

- 1914. június 28.* Gavriló Princip szerb diák Sarajevóban megöli az Osztrák–Magyar Monarchia trónörökösét, Habsburg Ferenc Ferdinándot és feleségét, Zsófiát. A Monarchia hadat üzen Szerbiának, amivel megkezdődik az első világháború.
- 1914. augusztus 6.* Az Osztrák–Magyar Monarchia hadat üzen Oroszországnak.
- 1914. szeptember 25.* Az orosz cári csapatok az Uzsoki-hágón át benyomulnak Magyarországra.
- 1915. január 27.* Az orosz csapatok ismét benyomulnak a Kárpátok térségébe.
- 1915. június 15.* Georgij Bobrinszkij gróf, Galícia katonai parancsnoka Lembergben kötelezően végrehajtandó hirdetményt tett közvé, mely szerint Galícia azon járásaiból, amelyekből az orosz hadsereg kivonult, a 18 és 50 év közötti férfiakat a Volinyi guberniumba kell kitelepíteni, hogy ne tudják besorozni őket az osztrák–magyar hadseregbe.
- 1916. november 6.* Bécsben közzétették Ferenc József császár és király rendeletét, melyben ígéretet tett Galícia autonómiájára.
- 1916. november 21.* Meghal I. Ferenc József. Utóda IV. Károly magyar király (osztrák császárként I. Károly).
- 1917. március 15.* II. Miklós orosz cár lemondott a trónról. Oroszországban megalakult az Ideiglenes Kormány.
- 1917. november 7–8.* Oroszországban, Petrográdban (Leningrád, Szentpétervár) fegyveres felkelés tört ki, megalakult az első szovjet kormány, a Népbiztosok Tanácsa V. I. Lenin elnöklétével.
- 1918. január 8.* Megjelenik W. Wilson amerikai elnök 14 pontos békeprogramja.
- 1918. január 10.* Breszt-Litovszkban megkezdődnek a békétárgyalások Szovjet–Oroszország, valamint a központi hatalmak (Osztrák–Magyar Monarchia, Németország és szövetségeseik) között.
- 1918. április 8.* Az Osztrák–Magyar Monarchia nemzetiségei római kongresszusukon állami önállóságot követelnek a maguk számára.
- 1918. július 23.* Az egyesült államokbeli Homesteadben megalakult a Ruszinok Amerikai Néptanácsa. A tanács megbízta Gregory Zhatkovych ügyvédet, hogy foglalja össze a szervezet célkitűzéseit.
- 1918. október 16.* IV. Károly kiáltványában Ausztriát föderatív állammá minősítette. A kiáltvány azonban a Magyar Királyságra nem vonatkozott.
- 1918. október 21–22.* Washingtonban W. Wilson amerikai elnök fogadta a Ruszinok Amerikai Néptanácsának küldöttségét. Tárgyalt többek között Gregory Zhatkovych ügyvéddel.
- 1918. október 23.* A Ruszinok Amerikai Néptanácsa tagja lett a Közép-Európai Demokratikus Szövetségnek, melynek T. G. Masaryk volt az elnöke.

1918. október 24–26. Philadelphiában a Ruszinok Amerikai Néptanácsa nevében G. Zhatkovych aláírta a független közép-európai népek közös céljait megfogalmazó nyilatkozatot.
1918. október 28. Prágában kikiáltották a Csehszlovák Köztársaságot.
1918. október 30. Turócszentmártonban a Szlovák Nemzeti Tanács csatlakozott a Csehszlovák Köztársasághoz.
1918. október 31. Az őszirózsás forradalom győzelmével a monarchiából kiváló magyar állam törvényhozó szerve a Magyar Nemzeti Tanács lett, Károlyi Mihály vezetésével.
1918. november 3. Az Osztrák–Magyar Monarchia Pádivában fegyverszünetet kötött az antanthatalmakkal.
1918. november 6. Ungváron megalakult a Magyarországi Rutének Néptanácsa (elnök Szabó Simon görög katolikus kanonok, titkár Avgusztin Volosin). Programjuk többek között kimondta: „A magyarországi rutén nép ragaszkodik az őshaza integritásához, és tiltakozik mindazok működése ellen, akik a magyarországi rutént el akarják szakítani az anyaországtól, és veszélyeztetik Magyarország területi egységét.”
1918. november 8. Kőrösmezőn a település és a környező falvak lakói határozatot hoztak a Huculföld Ukrajnához csatolásáról. Megalakították a Hucul Néptanácsot.
1918. november 12. A Ruszinok Amerikai Néptanácsa Scrantonban megszavazta az ősi ruszin területek – Szepes, Sáros, Zemplén, Abaúj, Gömör, Borsod, Ung, Ugocsa, Bereg és Máramaros – Csehszlovákiához való csatolását „széles jogkörű autonómiával”.
1918. november 13. Gregory Zhatkovych Washingtonban átadta T. G. Masaryknak a scrantoni kongresszus jegyzőkönyvét. Az uralkodó, IV. Károly Eckartsauban kiadott nyilatkozatában lemondott. 1920. március 1-jétől Magyarország kormányzója Horthy Miklós lett.
1918. november 16. Kikiáltották a Magyar Népköztársaságot. Az I. számú néphatározat 1. §-a kimondta, hogy „Magyarország minden más országtól független és önálló népköztársaság”.
1918. december 1. A magyar kormány Szabó Oreszt ungi kormánybiztost „a magyarországi rutén nemzet önrendelkezési joga gyakorlásának előkészítése céljából Máramaros, Ugocsa, Bereg, Ung, Zemplén, Sáros, Szepes és Abaúj-Torna vármegyék rutén lakta területeire kiterjedő hatáskörrel” felállított Budapest székhelyű kormánybiztos-sághoz kormánybiztosnak nevezte ki.
1918. december 10. Budapesten tanácskoztak a ruszinok képviselőivel a Ruszka Krajna autonómia-tervezetről. Ekkor használták először nyilvánosan a „rutén” helyett a „ruszin” népvet.
1918. december 22. A magyar katonaság bevonult Kőrösmezőre. A Hucul Néptanács tagjai a hegyekbe menekültek.
1918. december 25. Károlyi Mihály kormánya közzétette az 1918. december 21-én kelt X. sz. Néptörvényt (Ruszka Krajna néven Munkács központtal területi autonómiát biztosít a magyarországi ruszinoknak).
1918. december 29. A Károlyi-kormányban ruszka krajnai miniszternek nevezték ki Szabó Oresztet, a ruszin ügyek kormánybiztosát.
1919. január–március A román hadsereg benyomul a Felső-Tisza vidékére.
1919. január 3-tól a magyar kormány megbízásából Ruszka Krajna kormányzója Avgusztin Stefán.

1919. január 3. Sztanyiszlavban kimondták a Nyugat-Ukrán Népköztársaság és az Ukrán Népköztársaság egyesülését.
1919. január 8. Körösmező és a környező települések lakói közgyűlés keretében kikiáltották az önálló és független Hucul Köztársaságot.
1919. január 12-re a csehszlovák katonaság elfoglalta az Ung folyóig terjedő nyugati térséget, közte Ungvárt, ahová a 31. sz. ezred vonult be Amedeo Ciaffi olasz ezredes vezetésével.
1919. január 18. Megnyílt a párizsi békekonferencia. A csehszlovák kormány nevében Edvard Beneš és Karel Kramář volt jelen, akik a ruszinok képviselőire meghívták Gregory Zhatkovychot és Julij Gardosht, az amerikai ruszinok küldötteit és Anton Beszkidet, az Eperjesi Ruszin Nemzeti Tanács elnökét. Beneš és Kramář a csehszlovák ügyekben 11 feljegyzést terjesztettek be, ezek közül az egyik a „magyarországi ruszinokra” vonatkozott. Az általuk lakott területekre való csehszlovák igényt nemzeti elvre alapozták.
1919. január 21. Huszton a kárpátaljai ukránok népgyűlése határozatot hozott Máramaros, Ugocsa, Bereg, Ung, Zemplén, Sáros, Szepes, Abaújtorna (a történeti Kárpátalja) csatlakozásáról az egységes ukrán államhoz.
1919. január 22. Az Ukrán Nemzeti Tanács direktóriuma Kijevben kimondta a Nyugat-Ukrán Népköztársaság (Galícia, Bukovina és „Uhorszka Rusz”) és a Dnyeperi Nagy Ukrajna egyesítését.
1919. február 19. Elfoglalta hivatalát Ladislav Moys, a csehszlovák hatóságok által ki-nevezett ungi zsupán.
1919. március 12. A párizsi békekonferencián jóváhagyólag vették tudomásul a csehszlovák követeléseket, többek között Kárpátaljára vonatkozóan.
1919. március 21. Budapesten megalakult az új kormány, a Forradalmi Kormányzótanács, mely kikiáltotta a Magyarországi Tanácsköztársaságot. Március 24-től Avgusztin Steffán lett Ruszka Krajna népbiztosa.
1919. április 16-án a román hadsereg, 1919. április 23-án a csehszlovák hadsereg meg-kezdte a régió még Magyarországhoz tartozó területeinek elfoglalását.
1919. április 29. A csehszlovák és a román katonai megszállás a régióban véget vetett a tanács hatalomnak (40 napig állt fenn, 1919. március 21-től).
1919. május 8. A csehszlovák megszállás alatt levő Ungváron az eperjesi, az ungvári és a huszti ruszin tanácsok közös gyűlésükön megalakították a Központi Orosz Nemzeti Tanácsot. Elnök: Beszkid Anton. A Tanács kimondta a Csehszlovákiához való „ön-kéntes” csatlakozást.
1919. június 6. Edmond Hennoque francia tábornok katonai közigazgatást léptetett életbe a csapatai által ellenőrzött területen, így Kárpátalján is.
1919. június 11. A párizsi békekonferencián jóváhagyták a véglegesnek szánt csehszlovák–magyar országhatárt.
1919. június 13-án G. B. Clemenceau, Franciaország miniszterelnöke, a párizsi békekonferencia elnöke jegyzékben kijelölte Magyarország új határait, amelyek északon és keleten megegyeznek a későbbi trianoni határokkal.
1919. június 19. Németország aláírta a versailles-i békeszerződést. Németország elvesztette területének egyhatedét, lakosságának egytizenkettedét.
1919. július 29. A csehszlovák kormány megbízásából Ungvárra érkezett J. Breicha, aki-nek feladata a polgári igazgatás megszervezése volt.

1919. augusztus 12. G. Zhatkovych a csehszlovák köztársasági elnök által láttamozott levelet intézett a Központi Orosz Nemzeti Tanácshoz, melyben tudatta: „a csehszlovák kormány kinevezett az autonóm Direktórium elnökének.”
1919. augusztus 20. Ungváron J. Breichát beiktatták a ruszin terület polgári igazgatása vezetőjének tisztébe.
1919. szeptember 10. A Saint-Germain-en-Laye-ban aláírt szerződés értelmében a régió (Ung, Bereg, Ugocsa és Máramaros vármegyék nagyobb része) Podkarpatszka Rusz néven a Csehszlovák Köztársaság fennhatósága alá került. E szerződés 10–13. cikkelyeiben a Csehszlovák Köztársaság kötelezte magát, hogy a területet önkormányzattal rendelkező autonóm egységként szervezi meg. (A csehszlovák törvénykezésben 508. sz., kihirdetve 1921. december 31-én.)
1919. október 1. Edmond Hennoque francia tábornok lett egész Podkarpatszka Rusz katonai parancsnoka.
1919. november 8. E. Hennoque és J. Breicha aláírásával megjelent a Generalny Statutum Podkarpatszka Rusz megszervezéséről és közigazgatásáról.
1919. november 10. Kinevezték Podkarpatszka Rusz Autonóm Direktóriumát; elnöke: Gregory Zhatkovych. A terület négy zsupára tagolódik: Ungvári, Munkácsi, Beregszászi és Máramarosi zsupa.
1919. december vége A távozó Edmond Hennoque helyett Marie Paris tábornok lett Kárpátalja új katonai parancsnoka.
1920. január 18. Genfben megkezdte működését a Népszövetség.
1920. február 19. Lemondott Podkarpatszka Rusz Autonóm Direktóriuma.
1920. február 24.–március 30. A román hadsereg kiűrti a Tiszántúlt.
1920. február 29. Elfogadták a csehszlovák alkotmányt (a törvénytárban 121. sz.) és az annak részét képező nyelvtörvényt (122. sz., a 6. § foglalkozik Podkarpatská Ruszszal). A választási törvényben (123. sz.) Podkarpatszka Rusz a Csehszlovák Köztársaság 23. számú választókerülete. Az alkotmány nemzetiségnek ismeri el a zsidóságot.
1920. április 18., 25. Az első általános választások a csehszlovák nemzetgyűlésbe és a szenátusba. Podkarpatszka Rusz nem választhat. Az ok: a terület egy része még román megszállás alatt van.
1920. április 26. Elfogadták a Generalny Statutum módosítására vonatkozó 356. sz. kormányrendeletet, amely bevezette Kárpátalján a kormányzói tisztséget. J. Breichát, a polgári közigazgatás vezetőjét felmentették.
1920. május 5. T. G. Masaryk köztársasági elnök Zhatkovych Gregoryt Podkarpatszka Rusz kormányzójának nevezte ki ideiglenes jelleggel („a szojm összehívásáig”).
1920. június 4. A versailles-i Nagy-Trianon-palotában aláírták a Magyarországgal kötött békeszerződést. Magyarország területe 283 ezer km²-ről 93 ezerre, lakossága 18,2 millióról 7,6 millióra csökkent. A 48. cikk megerősítette Podkarpatská Rusz-nak a Csehszlovák Köztársasághoz való csatolását: „Magyarország, amint azt a Szövetséges és Társult Hatalmak már megtették, elismeri a Cseh-Szlovák Állam teljes függetlenségét, amely Állam magában foglalja a ruthéneknek a Kárpátoktól délre fekvő autonóm területét.”
1920. augusztus 30. A román hadsereg kivonult Kőrösmezőről, elhagyta a csehszlovák Kárpátalja egész területét.

1920. augusztus – 1921. június Csehszlovákia, Jugoszlávia és Románia kétoldalú védelmi szövetségi szerződéseket kötöttek, amelyekkel létrehozták a Habsburg-restauráció és a magyar revíziós igények ellen közös fellépést biztosító kisantantot.
1920. október 30. Ungváron megnyílt az első mozi (mozgósínház).
1921. február 15. Országos népszámlálás. Kárpátalja lakossága 612.442 fő.
1921. március 17. Gregory Zhatkovych, Kárpátalja kormányzója bejelentette lemondását.
1921. május eleje Prágában elfogadták G. Zhatkovych kormányzó lemondását.
1921. május 17. Hivatalos búcsút vett Ungvártól Zhatkovych Gregory volt kormányzó. Az ügyek vitelét átadta Peter Ehrenfeld alkormányzónak.
1921. július 20. Megtartotta első ülését a Ruszinszko-i Földtanács, a kárpátaljai földhivatal tanácsadó szerve. A határozat: ősszel megkezdik a síkvidéki területek volt uradalmi birtokainak parcellázását, ahova szegény ruszin családokat telepítenek le.
1921. július 27. Rigában Szovjet–Ukrajna és Szovjet–Oroszország, valamint Magyarország egyezményt írt alá „a hadifoglyok és a civil internáltak kicseréléséről”.
1921. október 15. E naptól a belügyminiszter 1921. augusztus 26-án kelt rendeletével új közigazgatási beosztás lépett életbe, melynek értelmében Podkarpatszka Rusz három egységből áll: Ungi, Beregi és Máramarosi zsupa.
1922. október 29. Ungvárra érkezett Pascal Castella francia tábornok, Kárpátalja új katonai parancsnoka (a távozó Marie Paris tábornok utóda).
1922. december 30. Megalakult a Szovjetunió (Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége).
1923. április 25. Megindult az első autóbuszjárat Ungvár és Munkács között.
1923. augusztus 7-én kelt 171. sz. kormányrendelet (kihirdetve 1923. augusztus 18-án) ideiglenes jelleggel szabályozta a kárpátaljai települések jogviszonyát (kiterjesztette a szlovénországi községi választásokról szóló 1919. január 31-én kelt 75. sz. törvény hatályát). Ungvár és Munkács rendezett tanácsú városok maradtak, Beregszász nagyközség lett.
1923. november 18. A prágai kormány a Kárpátorosz Köztársasági Földműves Párttal folytatott tárgyalások eredményeképpen Podkarpatszka Rusz kormányzójává nevezték ki a párt vezetésének egyik tagját, Anton Beszkidet. Alkormányzó lett a cseh Antonín Rozsypal miniszteri tanácsos.
1923. december 14. Ungváron a földbirtoktanács ülésén megszavazták, hogy „a Tisza menti földeket Bátyutól Máramarosig [...] cseh-szlovákoknak adják”.
1924. január 7. Az e napon kelt 18. sz. kormányrendelet szabályozta a kárpátaljai parlamenti választások rendjét.
1924. február 16. Kiírták a parlamenti választásokat 1924. március 16-ra.
1924. március 16. Kárpátalján megtartották az első parlamenti választásokat. (Pótválasztások Csehszlovákiában.) Parlamenti képviselők: Gáti József, Kaminszky József, Korláth Endre, Kurtyák Iván, Mondok Iván, Nečas Jaromír, Hahatko Andrij, Safranko Emanuel, Scserecki Vaszil, Szedorják Nyikolaj. Szenátorok: Bodnár Iván, Csehy Endre, Egry Ferenc, Riskó Béla.
1925. április 15. Életbe lépett az ún. kisiskola-törvény, amely kimondta: „A vallástanulás alól a felekezet nélküli vagy nem törvényes felekezethez tartozó tanulók felmentendők. De ép így nem köteles vallástani órára járni minden más tanuló sem, ha a felmentést külön kéri.”

1925. szeptember 1-jétől a nemzetvédelmi minisztérium egyesítette Szlovenszkó és Kárpátalja katonai vezetését. Ezentúl a nyugati rész parancsnoksága Pozsonyban, a keleti Kassán székel. Kárpátalján a 12. hadosztály állomásozik, melynek élére Lev Prchala tábornokot nevezték ki.
1925. október 16. Feloszlatták a prágai nemzetgyűlést és kiírták az új parlamenti választásokat.
1925. november 15. Csehszlovákiában előrehozott parlamenti választásokat tartottak. Kárpátaljai parlamenti képviselők: Gáti József, Hahatko Andrij, Kurtyák Iván, Korláth Endre, Králik František, Mondok Iván, Nečas Jaromír, Prokop Kiril, Stefán Avgusztin, Szedorják Nyikolaj, Volosin Avgusztin; szenátorok: Bodnár Iván, Egry Ferenc, Rescsuk Kiril.
1926. február 4. Megjelent az 1920. február 29-én elfogadott nyelvtörvény végrehajtási rendelete. A kárpátaljai pártok értelmezése szerint a rendelet „kisebbségi nyelvnek” deklarálja a ruszint, holott annak az államnyelvvel egyenrangúnak kellene lennie. Márciusban Ruszinszkó valamennyi képviselőjének aláírásával interpellációt nyújtottak be a parlamentben a februári nyelvrendelet ellen.
1926. március Ungváron üzembe állították az első mentőautót.
1926. június 4-én kelt 84. sz. kormányrendelet kimondta a három ruszinszkói zsupa (ungi, beregi, máramarosi) összevonását.
1926. június 10. Kárpátalja parlamenti képviselői egységesen állást foglaltak a terület nagyzsupává alakítása ellen, mert az szerintük az autonómia megadásának újabb elodázását jelenti.
1926. július 1. Podkarpatszka Ruszban életbe lépett a tartományi rendszer („nagyzsupa” lett). Székhely: Munkács.
1926. július 2-án kelt 106. sz. kormányrendelet Ruszinszkóban a helyi igazgatási szervek működését szabályozta a nagymegyén belül.
1927. január 19. Ungváron tiltakozó megmozdulást szerveztek az ellen, hogy „Ruszinszkó fővárosát Munkácsra helyezték át.”
1927. március 14. Munkács lakossága népgyűlésen követelte, hogy a város nyerje el a terület fővárosa rangot.
1927. július 5–27. Ungváron megrendezték az I. Podkarpatszka Ruszi Iparkiállítást több mint 600 csehszlovák, lengyel, román, német, magyar, svájci és belga kiállító részvételével.
1927. július 14. A prágai parlament megszavazta a közigazgatási reformtörvényt (125. sz.).
1927. december 1. Aláírták azt a szerződést, amelynek értelmében a francia–svájci Bignon Részvénytársaság birtokába került a Rákóczi–Schönborn uradalom. Ezzel megalakult a Latorica Rt.
1927. évi 117. sz. törvény aszociális állampolgároknak bélyegzi a cigányokat, korlátozza személyi szabadságukat.
1928. február Az Ungvár–Munkács–Beregszász útvonalon forgalomba állították az első állami autóbuszokat. Eddig a tömegközlekedésnek ez a módja magánkézből volt.
1928. június 28-án kelt 93. sz. kormányrendelet szabályozta a járások területét, a 95. sz. és a 96. sz. módosította a közigazgatási hivatalok hatáskörét Ruszinszkóban.

1928. július 1. Csehszlovákiában életbe lépett az 1927. július 14-én elfogadott 125. sz. közigazgatási reformtörvény. Podkarpatszka Rusz a köztársaság többi területeinek mintájára szervezett tartomány, a székhely Ungvár.
1928. augusztus 1. Antonín Rozsypal addigi alkormányzót a kárpátaljai Országos Hivatal elnökévé nevezték ki.
1929. október 27. Országos parlamenti választásokat tartottak. Kárpátaljai képviselők: Bródy András, Husznay Julij, Hokky Károly, Kurtyák Iván, Prokop Kiril, Scserecki Vaszil, Szedorják Nyikolaj, Török Pál, Zajíc Josef; szenátorok: Bacsinszky Edmund, Curkanovics Ilarion, Csehy Endre, Korláth Endre, Lokota (Prokop) Iván.
1929. december 18. Az e napon kelt 186. sz. kormányrendelet módosította az állami igazgatási hivatalok hatáskörét Kárpátalján. A 187. sz. rendelet a minisztériumok egyes hatáskörét átadta a kárpátaljai Országos Hivatalnak.
1930. július Munkácson bemutatták az első hangosfilmet.
1930. december 1. Népszámlálás Csehszlovákiában. Kárpátalja lakossága 734.315 fő.
1931. november 4. Anton Beszkid, Kárpátalja kormányzója nyilatkozata szerint: „Az autonómia feltételei száz százalékgig teljesedésbe mentek. Kétséges azonban, hogy az autonómiát mindjárt most meg lehet-e valósítani száz százalékgig. Az autonómia inkább a fejlődés dologja.”
1931. november 8. Pozsonyban megalakult a Csehszlovákiai Magyar Tudományos, Irodalmi és Művészeti Társaság (Masaryk Akadémia).
1932. évi nyilvántartás szerint Kárpátalján 53 település (11%) volt ellátva villanyárammal.
1933. június 15. Meghalt Beszkid Anton, Kárpátalja kormányzója.
1933. július eleje Az állandó esőzések hatalmas árvizet okoztak a Tisza mentén, a a két világháború közötti legnagyobbat.
1933. július A hivatalos nyilvántartás szerint Kárpátalján ekkor 608 személyautó és 71 autóbusz, összesen 1180 géperejű jármű volt forgalomban.
1934. szeptember 1. Ettől a naptól a kassai rádió naponta egy órás magyar és ruszin nyelvű adást sugároz Kárpátaljáról.
1935. február 15. Hrabár Konstantint nevezték ki Kárpátalja (harmadik) kormányzójává.
1935. május 19. Nemzetgyűlési és szenátusi választásokat tartottak az országban. Kárpátaljai képviselők: Borkanyuk Oleksza, Bródy András, Fenczik István, Korláth Endre, Kossey Pál, Kugel Cháim, Lokota Iván, Révai Julian, Török Pál, Zajíc Jozef; szenátorok: Bacsinszky Edmund, Balla József, Földesi Gyula, Hokky Károly, Popovics Vaszil.
1936. december 5-én kelt 150. sz. kormányrendelet módosította az Országos Hivatal és a járási hivatalok hatáskörét Kárpátalján.
1936. december 31. A nemzetvédelmi minisztérium rendelkezésére új katonai beosztás lépett életbe. Az ország területén hét hadtest állomásozik, ezek közül Kárpátalja Kassa központtal a hatodik hadtest körzetébe tartozik.
1936. Az étkezőkocsival is ellátott gyorsvonat négy és fél óra alatt teszi meg a Csap–Budapest távolságot.
1937. január 1. Nyugdíjba vonult Antonín Rozsypal, a kárpátaljai Országos Hivatal elnöke. Helyét nem töltik be az autonómia „közelgő bevezetése” miatt.

1937. június 26. A parlament megszavazta a kárpátaljai kormányzói jogkört szabályozó 172. sz. törvényt.
1937. október 8. Életbe lépett a kormányzói jogkört szabályozó 172/1937. sz. törvény, amelyet a csehszlovák sajtó a podkarpatszka ruszi autonómia alapjának nevezett.
1937. december 1. Munkácson átadták Kárpátalja első automata telefonközpontját.
1938. március 12. Német csapatok vonultak be Ausztriába, Adolf Hitler német kancellár kinyilvánította az állam Németországhoz való csatolását (Anschluss).
1938. augusztus 22. A kisantant államok és Magyarország aláírják a bledi egyezményt a fegyverkezési egyenjogúságról és a magyar kisebbségek helyzetéről.
1938. szeptember 29–30. Münchenben Németország, Nagy-Britannia, Franciaország és Olaszország állam- és kormányfői, külügyminiszterei megállapodtak a csehszlovákiai német többségű területek Németországhoz csatolásáról. A müncheni szerződés kiegészítő jegyzőkönyve a csehszlovákiai lengyel és magyar kisebbség ügyének rendezése érdekében az érintett államokat kétoldalú tárgyalásokra szólította fel.
1938. szeptember 30. Kozma Miklós volt belügyminiszter Imrédy Béla miniszterelnök megbízásából, a vezérkarra támaszkodva, megkezdte diverzáns szabadcsapatok (az ún. „rongyos gárda”) szervezését. A kiképzett önkéntesek kis csoportokban átszivárogtak a csehszlovák határon, ahol fegyveres akciókat hajtottak végre.
1938. október 1–2. Lengyelország ultimátumban követelte a lengyel többségű sziléziai és árvai lengyel települések átadását, amit a prágai kormány teljesített.
1938. október 4. Párkányi Ivánt (a köztársasági elnök személyi tanácsadóját a ruszin ügyekben) kinevezték a csehszlovák kormányban a podkarpatszka ruszi ügyek miniszterévé.
1938. október 5. Csáky István magyar külügyminiszteri kabinetfőnök Varsóban tárgyalt József Beck külügyminiszterrel Kárpátaljának közös katonai akcióval történő megszerzéséről.
1938. október 6. Andrij Hlinka Szlovák Néppártja Zsolnán kikiáltotta Szlovákia autonómiáját. Létrejött a Második Cseh-Szlovák Köztársaság.
1938. október 7-én a német külügyminisztérium közölte: Németországnak nem érdeke, hogy Szlovákiát és Kárpátalját Magyarországhoz csatolják és katonai szempontból ellenzi a magyar–lengyel határt.
1938. október 8. Ungváron közös ülést tartott a Központi Ukrán Nemzeti Tanács és a Központi Orosz Nemzeti Tanács. A két nemzeti tanács tagjaiból megalakították Podkarpatszka Rusz Nemzeti Tanácsát, amely első memorandumában kinyilatkoztatta, hogy magát az önrendelkezéssel és önkormányzattal bíró összes ruszin terület egyetlen törvényes képviselőjének tartja, s a hatalmat azonnal át kell adni az autonóm kormánynak.
1938. október 9. Jan Syrový miniszterelnök lemondatta Konstantin Hrabár kárpátaljai kormányzót, s helyébe Párkányit nevezte ki.
1938. október 9–13. Komáromban Cseh-Szlovákia és Magyarország kormánydelegációi eredménytelen tárgyalásokat folytattak a müncheni szerződés elveinek érvényesítéséről a dél-szlovákiai magyar területek átadását illetően.
1938. október 11. A cseh-szlovák minisztertanács jóváhagyta a kárpátaljai autonóm kormány személyi összetételét. A miniszterelnök Bródy András (Autonóm Földműves Szövetség).

1938. október 15. A Bródy-kormány első ülése.
1938. október 18. A Bródy-kormány második ülése.
1938. október 22. A Bródy-kormány harmadik, utolsó ülése.
1938. október 26. „Hazaárulás” vádjával letartóztatták Bródy András miniszterelnököt. Az új miniszterelnök Volosin Avgusztin.
1938. október 29. A Volosin-kormány betiltotta az összes politikai pártot.
1938. november 2. A bécsi Belvedere-kastély aranytermében kihirdették a tengelyhatalmak (Németország és Olaszország) döntőbíróági határozatát, az ún. „első bécsi döntést”. A csehszlovák delegáció tagjaként jelen volt Volosin Avgusztin kárpátukrán miniszterelnök. Podkarpatszka Rusz területéből 1.523 km² (a csehszlovák országrész 21,1%-a) került Magyarországhoz. A kárpátukrán terület 11.094 km², a lakosság száma 552.124 fő.
1938. november 3. A Cseh-Szlovákiához tartozó Kárpátalja számára kijelölt főváros az elvesztett Ungvár helyett Huszt lett. Megkezdődik az állami hivatalok evakuálása.
1938. november 9. A varsói magyar követ átadta József Beck külügyminiszternek Kánya Kálmán külügyminiszter jegyzékét, melyben a lengyel kormány katonai segítségét kérte Kárpátalja megszállásához. A lengyel külügyminisztérium csak az ún. szabadcsapatok segítségét ígéri. Ugyanezen a napon került sor Huszton a Kárpáti Szics Népi Önvédelmi Egyesület alakuló ülésére Huszton. Főparancsnok: Dmitro Klimpus.
1938. november 11. G. Ciano olasz külügyminiszter közölte a római magyar követtel, hogy Olaszország a németekre való tekintettel nem támogatja Magyarországnak Kárpátalja elfoglalására irányuló törekvéseit.
1938. november 18. Budapesten rendkívüli minisztertanácsi ülésen elhatározták a Kárpátalja elleni katonai akciót. Másnap a német követ átadta kormánya jegyzékét, melyben az nem helyesli a tervet.
1938. november 19. Az e napon kelt 297. sz. csehszlovák kormányrendelet a kárpátaljai Országos Hivatal székhelyéül Ungvár helyett Husztot tette meg.
1938. november 21. Németország és Olaszország Budapestre továbbított jegyzékben tiltakozott Kárpátalja megszállása ellen. A rendkívüli minisztertanács leállította a Kárpátalja elleni katonai akciót.
1938. november 22. Prágában jóváhagyták a Podkarpatszka Rusz autonómiájáról szóló alkotmánytörvényt. (A törvénytárban kihirdetve december 16-án 328. számmal.)
1938. november 25. A Volosin-kormány rendeletben a régió hivatalos nyelvvé tette az ukrán nyelvet.
1938. november 28. Avgusztin Volosin miniszterelnök és Vladimir Raics püspök találkozásán a püspök kinyilvánította, hogy a pravoszláv egyház lojális Kárpáti Ukrajnához.
1938. október–november. Lengyelország diverzáns akciókat szervezett Kárpátalján egy hivatásos katonatiszt, Feliks Ankerstein irányításával Feszítővas Akció néven.
1938. december 4. Huszton megtartották a Kárpáti Szics első kongresszusát, melyen tartalmi-szervezeti kérdésekről döntöttek.
1938. december 17. Megjelent a 9.330/1938. sz. M. E. (miniszterelnöki) rendelet a „felszabadult Felvidék közigazgatásának új rendjéről”. Megyei beosztás: Ung (székhely: Ungvár), Bereg és Ugocsa közigazgatásilag egyelőre egyesített (Beregszász) vármegyék. Megyei városi rangot kapott Ungvár és Munkács.
1938. december 30. A Volosin-kormány a régió hivatalos elnevezésévé tette a Kárpáti Ukrajnát.

1939. január 6. József Beck lengyel és Joachim von Ribbentrop német külügyminiszter találkozájának reggelén Munkács külterületén, Oroszvégen európai sajtóvisszhangot kiváltó fegyveres határincidens tört ki a magyar és a csehszlovák katonaság között („vízkereszti csata”).
1939. január 12. Avgusztin Volosin február 12-ére kiírta a választásokat Kárpáti Ukrajna szojmjába.
1939. január 13–14. Megalakult az Ukrán Nemzeti Egyesület, Kárpáti Ukrajna egyetlen hivatalos pártja.
1939. január 24. Megalakult az Ukrán Nemzeti Egyesület központi vezetősége Fedor Révaival az élen.
1939. február 12. Kárpáti Ukrajnában megtartották a választásokat a szojmba. A megválasztott képviselők (az Ukrán Nemzeti Egyesület listájáról): Volosin Avgusztin, Révai Julian, Brascasjko Julij, Brascasjko Mihajlo, Hriha Iván, Dovbak Adalbert, Dolinai Mikola, Drbach Milos, Dutka Avgusztin, Ihnatko Iván, Komarinszkij Volodimir, Kacsala Iván, Klimpus Vaszil, Klocsurak Sztepan, Lacanics Vaszil, Mandzjuk Mikola, Maruscak Mihajlo, Romanyuk Leonyid, Mojs Hrihorij, Nyimcsuk Dmitro, Oldofredi Anton-Ernest, Pazuhanics Jurij, Perevuznik Iván, Popovics Petro, Révai Fegyir, Rizdorfer Mikola, Roszoha Sztepan, Sztaninec Jurij, Sobej Vaszil, Sztefan Avgusztin, Fedeles Kirilo, Tulik Mihajlo.
1939. február 19. Huszton megtartották a Kárpáti Szics második kongresszusát.
1939. február 24. Magyarország csatlakozott az antikommintern-paktumhoz. A Szovjetunió válaszlépésként bejelentette, csak harmadik ország közvetítésével kívánja fenntartani a kapcsolatokat Magyarországgal.
1939. március 2. Megjelent az első „Kárpáti Ukrajna” feliratú postabélyeg.
1939. március 10. Budapesten a minisztertanács ülésén elhatározták, hogy a német hadsereg Csehszlovákiába történő bevonulása, illetve Szlovákia függetlenségének kikiáltása esetén a honvédség megszállja Kárpátalját, akkor is, ha ehhez a németek nem járulnak hozzá.
1939. március 12. Adolf Hitler kancellár a berlini magyar követ révén értesítette a magyar kormányt, hogy el fogja ismerni Szlovákia függetlenségét, de a kárpátukrán kormánynak 24 óráig nem ad hasonló elismerést. Magyarország ez idő alatt megoldhatja a rutén kérdést.
1939. március 13. J. Beck lengyel külügyminiszter a varsói szenátusban bejelentette, hogy Lengyelország támogatja Magyarország ruszinföldi követeléseit.
1939. március 13–14. A Kárpáti Szics Huszton fegyveres harcba keveredik a csehszlovák hadsereggel.
1939. március 14. A magyar katonaság Bély Alajos parancsnoksága alatt a reggeli órákban átlépte a demarkációs vonalat. A prágai kormány pedig elfogadta a magyar kormány ultimátumát, amely azt követelte, hogy vonják vissza Kárpátaljáról a cseh csapatokat. Avgusztin Volosin a rádióban bejelentette, hogy Kárpáti Ukrajna független állam.
1939. március 15. Huszton megkezdte munkáját Kárpáti Ukrajna első és utolsó szojmja. Az elfogadott 1. sz. törvény többek között kimondta: a terület független állam, hivatalos megnevezése Kárpáti Ukrajna. Kárpáti Ukrajna elnökévé Avgusztin Volosint választották meg.
1939. március 16. Kárpáti Ukrajnában általános mozgósítást rendeltek el.

1939. március 18. Budapesten Teleki Pál miniszterelnök elnökletével értekezlet kezdődött a kárpátaljai önkormányzat előkészítéséről.

1939. március 20. A magyar kormány „Kárpátalja most felszabadult ruszin többségű területének kormánybiztosává” nevezte ki Marina Gyula görög katolikus kanonokot. A katonai közigazgatás vezetője Novákovits Béla lett. A Honvéd Vezérkar 18.00 órai helyzetjelentése szerint: „Seregtesteink a mai napon felvonulásukat befejezték. A megszállt ruszin terület megtisztítása tervszerűen folyik.”